

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11C/28/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618203120
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5618203120.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobcu Š. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX, Q. I., právne zastúpeného JUDr. Miloslavom Hrickom, advokátom, so sídlom Ul. 1. mája 709, Liptovský Mikuláš, proti žalovanej UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., so sídlom Želetavská 1525/1, Praha 4, Česká republika, IČO: 64 948 242, konajúca prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 47 251 336, zastúpenej HMG LEGAL, s. r. o., so sídlom Červeňova 14, Bratislava, IČO: 35 885 459, v konaní o určení, že žalovaná nemá právo na predčasné splatenie pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že žalovaná nemá právo na predčasné splatenie úveru zo Zmluvy o úvere č. EZY-MRL-00116377-2010-MAR2-IU zo dňa 07. 10. 2010 na základe výzvy žalovanej zo dňa 10. 05. 2018.
II. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 08. 11. 2018 sa žalobca domáhal určenia, že žalovaná nemá právo na predčasné splatenie úveru zo Zmluvy o úvere č. EZY-MRL-00116377-2010-MAR2-IU zo dňa 07. 10. 2010, na základe výzvy žalovanej zo dňa 22. 02. 2018. Strany sporu uzatvorili vyššie uvedenú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie hypotekárneho úveru zabezpečeného záložným právom k bytu č. X, R. X. N. C. C. A. XX, bytového domu súpisné Č.. XXXX, postaveného na pozemkoch parcely registra KN-C č. 4784/38, KN-C č. 4784/39 a KN-C č. 4784/40 s príslušenstvom, spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu vo veľkosti 8932/215487, spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 8932/215487 na pozemkoch parcely registra KN-C č. 4784/38, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 300 m², parcela registra KN-C č. 4784/39, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 278 m² a parcela registra KN-C č. 4784/40 o výmere 301 m², spoluvlastníckemu podielu č. 8-950 v suteréne, vo vchode A. XX, bytového domu vo veľkosti 1/24, všetko zapísané Okresným úradom Bratislava III., katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie W.. Žalovaná listom zo dňa 25. 01. 2018 vyzvala žalobcu na zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy vo výške 6 195,45 eura. Pohľadávka mala pozostávať z neuhradených pätnástich splátok úveru za obdobie od 19. 11. 2016, úrokov a úrokov z omeškania. Listom zo dňa 16. 02. 2018 žalobca požiadal o možnosť uhradenia dlhu v splátkach, čo odôvodnil tým, že do omeškania so zaplatením splátok sa dostal z dôvodu, že žalovaná riadne ponúknuté plnenie splátok úveru neprijala. Splátky neprijala z dôvodu, že dňa 06. 09. 2016 vyhlásila predčasnú splatnosť úveru. Už predtým začala proti žalobcovi exekúcia, v ktorej žalovaná vystupovala ako oprávnená. Z tohto dôvodu nemohol pokračovať v úhrade splátok dovtedajším spôsobom, a to inkasom z bežného účtu, preto niekoľko splátok úveru uhradil prostredníctvom poštovej poukážky, pričom ho však pracovníci príslušnej pobočky banky vyzvali, aby takouto formou splátky úveru

neuhrádzal. Podľa žalobcu sa tak nemohol v súlade s § 365 ods. 4 Obchodného zákonníka a § 520 Občianskeho zákonníka dostať do omeškania so splnením peňažného dlhu. Žalovaná na list žalobcu reagovala listom zo dňa 22. 02. 2018, v ktorom trvala na úhrade dlhu naraz a poukázala na povinnosť platiť úver dohodnutým spôsobom, to znamená inkasom z účtu v banke. Žalobca následne odpovedal listom zo dňa 20. 03. 2018, v ktorom poukázal na to, že inkasný účet je v dôsledku exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Vladimírom Sucháčkom, pod sp. zn. EX 285/16, zablokovaný. Žalovaná na tento list nereagovala a začala s výkonom záložného práva, pričom dražba založeného bytu bola v čase podania žaloby naplánovaná na 20. 11. 2018. Žalovaná už v minulosti vyhlásila predčasnú splatnosť úveru, proti čomu sa žalobca bránil žalobou, pričom rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 11. 2017, sp. zn. 10Csp/77/2016, súd určil, že žalovaná nemá právo na predčasné splatenie úveru. Žalobca bol pripravený úver splácať, pričom na tento účel mu boli rodinní príslušníci ochotní poskytnúť potrebné finančné prostriedky. Napriek tomu však žalovaná trvala na tom, aby žalobca úver splácať prostredníctvom účtu v banke, ktorý však bol kvôli exekúcii blokový a na akékoľvek finančné prostriedky, ktoré by bol žalobca alebo jeho rodinní príslušníci na tento účet vložili, by v súlade s § 98 Exekučného poriadku sa vzťahoval príkaz na začatie exekúcie a nemohli by byť použité na úhradu splátok úveru. Žalovaná pritom iný spôsob úhrady, prostredníctvom poštovej poukážky alebo osobne, odmietla. Z tohto dôvodu sa žalobca nedostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu a žalovanej nevzniklo právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru.

2. Žalobca zároveň podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom rozhodol súd uznesením zo dňa 13. 11. 2018, sp. zn. 11C/28/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 01. 2019, sp. zn. 7Co/11/2019, tak, že žalovanej uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k predmetnému bytu. V zostávajúcej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. Žalovaná vo vyjadrení navrhla žalobu zamietnuť, nakoľko má za to, že žalobca sa obštrukčným spôsobom snaží oddialiť splnenie si svojich povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere a znemožniť žalovanej uspokojenie jej dlžnej pohľadávky. Zmluvou o úvere došlo k poskytnutiu hypotekárneho úveru, a preto nie je namieste uplatňovať v danom konaní akékoľvek ustanovenia vzťahujúce sa na spotrebiteľské zmluvy. Žalovaná poprela tvrdenia žalobcu, že ako veriteľ odmietla prijať riadne ponúknuté plnenie, a teda sa žalobca nemohol dostať do omeškania splnením svojho dlhu z dôvodu omeškania žalovanej ako veriteľa. Príčina, pre ktorú dlžník neplní svoj záväzok riadne a včas, je irelevantná a pre vznik omeškania dlžníka ako takého nemá žiadny reálny význam. Zodpovednosť za omeškanie je objektívnou zodpovednosťou bez možnosti liberácie. V prípade, ak dlžník poskytne veriteľovi riadne a včasné plnenie a veriteľ takéto plnenie od dlžníka neprijme, dostane sa do omeškania veriteľ. To znamená, že ak má nastať omeškanie veriteľa, musí predovšetkým dôjsť k ponuke plnenia. Ponuka musí byť urobená riadne, čo znamená, že sa musí vzťahovať na predmet záväzku. V danom prípade je však zrejmé, že zo strany žalobcu nedošlo k plneniu ani riadne, ani včas. To, že žalobca bol aj je v danom prípade v omeškaní so splácaním jednotlivých splátok poskytnutého úveru vyplýva z jednotlivých výziev žalovanej, ktorými márne vyzývala žalobcu na splnenie si svojich zmluvných povinností. Nakoniec skutočnosť, že v danom prípade žalobca neposkytol žalovanej plnenie ani riadne, vyplýva aj zo samotného odôvodnenia žaloby, kedy sám žalobca poukazuje na skutočnosť, že potom, čo bol zo strany žalovanej vyzvaný na zaplatenie bežných splátok, tieto neuhradil v celosti, ale požiadal o splátkový kalendár. Žalovaná poukázala na ustanovenie čl. III bod 6 Zmluvy o úvere, ktorým bol zmluvnými stranami dohodnutý spôsob splácania poskytnutého úveru, ako aj na bod 9 predmetného článku, kde bol ako spôsob splácania uvedený platobný deň inkasom z účtu č. XXXXXXXXXXXXX/XXXX. Tvrdenia žalobcu o nemožnosti splnenia si povinnosti zmluvne dohodnutým spôsobom z dôvodu exekučnej blokácie inkasného účtu považuje žalovaná za bezpredmetné a účelové. Nekonanie žalobcu vo vzťahu k jeho veriteľom nemožno za žiadnych okolností pripisovať na ťarchu žalovanej, pričom na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že oprávneným subjektom v rámci exekučného vymáhania nesplnenia pohľadávky je žalovaná, nakoľko ide o pohľadávku založenú na inom zmluvnom vzťahu. Žalovaná rovnako považuje za účelové aj tvrdenia žalobcu, na základe ktorých uvádza, že žalovaná odmietla akýkoľvek iný spôsob úhrady dlžnej pohľadávky. V tejto súvislosti poukázala na to, že žalobca sa zaviazal splácať poskytnuté finančné prostriedky dohodnutým spôsobom. Zamýšľaný spôsob plnenia, tvrdený žalobcom, je v rozpore so zmluvou o úvere, a teda žalovaná plnenie v takej forme nebola oprávnená prijímať. Zmena podmienok zmluvy o úvere bola možná len písomnou dohodou zmluvných strán vo forme dodatkov, k čomu v danom prípade nedošlo. Zároveň poukázala na to, že žalobca vykonal od 09. 09. 2016 dve čiastočné úhrady úveru, a to dňa 12. 09. 2016 vo výške 436,93 eura a 11. 10.

2016 vo výške 397,- eur, ktoré boli realizované v prospech úverového účtu poštovou poukážkou. Aj táto skutočnosť vyvracia tvrdenia žalobcu týkajúce sa skutočnosti, že zo strany žalovanej malo dôjsť k odmietnutiu poskytnutého plnenia. V súvislosti s tvrdením žalobcu a jeho vóli splácať poskytnuté finančné prostriedky za pomoci rodinných príslušníkov podľa žalovanej vyvstáva otázka, prečo za pomoci týchto rodinných príslušníkov nepristúpil žalobca k vysporiadaniu svojich záväzkov, na základe ktorých došlo k exekučnej blokácii inkasného účtu. Podľa žalovanej toto konanie žalobcu navodzuje stav, kedy je žalobca ochotný splácať len záväzky jemu vyhovujúce. Žalovaná zároveň poukázala na to, že žalobca mohol svoj záväzok plniť aj iným spôsobom, napríklad v súlade s ustanovením § 568 Občianskeho zákonníka. Z dôvodu riadneho a včasného neplnenia si zmluvných povinností bola žalovaná nútená pristúpiť k určeniu predčasnej splatnosti úveru, ktoré bolo žalobcovi oznámené podaním zo dňa 10. 05. 2018, potom, čo žalovaná vyzvala žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy, avšak žalobca túto sumu neuhradil a ku dňu určenia predčasnej splatnosti úveru bol v omeškaní s uhradením osemnástich splátok. Žalovaná teda v súlade so zmluvou o úvere a obchodnými podmienkami pristúpila k určeniu predčasnej splatnosti úveru, nakoľko v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti bol žalobca v omeškaní s plnením splátok úveru viac ako tri mesiace. Potvrdila, že už v minulosti pristúpila k určeniu predčasnej splatnosti úveru z dôvodu, že voči žalobcovi bolo začaté exekučné konanie, pričom výška pohľadávky uplatnenej v exekučnom konaní predstavuje sumu 100 000,- eur s príslušenstvom. Ako dôsledok začatia tohto exekučného konania bola dňa 12. 05. 2016 na bežnom účte žalobcu zriadená exekučná blokácia na sumu 153 589,14 eura, a to na základe exekučného príkazu prikázaním pohľadávky z účtu v banke vydaného súdnym exekútorom JUDr. Sucháčkom v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 285/16. Na záver uviedla, že v danom prípade postupovala správne a v súlade s uzatvorenou zmluvou o úvere, ako aj platnými právnymi predpismi, ak okamžite po zistení ohrozenia zabezpečenia svojej pohľadávky vyzvala žalobcu, aby v dostatočnej lehote došlo k náprave ohrozenia pohľadávky. S poukazom na vyššie uvedené žalovaná navrhla, aby súd žalobu zamietol ako zjavne nedôvodnú.

4. Nakoľko žalobca nevyužil svoje právo na podanie repliky, súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalobca vypovedal, že potom, ako bola začatá exekúcia, tak mu bol na inkasnom účte vytvorený limit za tým účelom, aby na účte bol dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. Následne, keď mu bolo oznámené zosplatenie úveru z dôvodu, že je riziková osoba, tak tento limit na účte už nebol možný. Predmetný úver teda prestal splácať z dôvodu vykonávania exekúcie. Inú možnosť splácania úveru nemal, keďže v banke neakceptovali poštové poukážky a účet bol zablokovaný. Celkovo trikrát navrhoval vyporiadanie predmetného úveru, avšak banka to neakceptovala, pretože zvyšovala svoj nárok, keďže chcela spojiť dve veci dokopy, čo je podľa žalobcu nekorektné. Na pobočke v Mikuláši mu oznámili, že nemôže úver splácať poštovými poukážkami, čo mu odôvodnili nejakým administratívnym problémom. Inú možnosť splácania mu neponúkli, nedovolili mu otvoriť ani iný účet s odôvodnením, že je riziková osoba. Zároveň požiadal aj o rozloženie zameškaných splátok do nasledujúcich splátok, avšak ani toto mu nebolo umožnené. Žalobca uviedol, že je v jeho možnostiach uhradiť celú pohľadávku zo zmluvy o úvere, čo činí približne 68 000,- eur. Počas celého predchádzajúceho konania, ktoré sa viedlo od roku 2016, pohľadávku nesplácal, nakoľko nemal ako. Pokiaľ ide o plnenie exekučnej pohľadávky, doposiaľ nezaplatil nič, uviedol, že čaká na výsledok predmetného konania.

5. Zo Zmluvy o úvere č. EZY-MRL-00116377-2010-MAR2-IU zo dňa 07. 10. 2010, mal súd preukázané, že žalovaná poskytla žalobcovi hypotekárny úver vo výške 77 000,- eur. V ten istý deň žalovaná ako záložný veriteľ s tretími osobami ako záložcami uzatvorila Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. EZY-MRL-00116377-2010-MAR2- -IU/A na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa, ktorá vznikla z vyššie uvedenej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu. Podľa čl. II ods. 1 predmetnej zmluvy na zabezpečenie zabezpečenej pohľadávky bolo zriadené záložné právo na vyššie označenom byte.

6. Z pripojeného spisu 10Csp/77/2016 súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu 14. 10. 2016 domáhal určenia, že žalovaná nemá právo zosplatenie predmetného úveru. Rozsudkom zo dňa 24. 11. 2017, sp. zn. 10Csp/77/2016, súd určil, že žalovaná nemá právo na predčasné splatenie úveru z predmetnej zmluvy na základe oznámenia žalovanej o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 06. 09. 2016. Súd vychádzal z toho, že v dojednaní čl. 10 ods. 5 písm. c) bod 2 Obchodných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd uzavrel, že je neprijateľné, aby žalovanej v prípade existencie akejkoľvek bližšie neurčenej, nešpecifikovanej a nekonkretizovanej pohľadávky, najmä s dôrazom na

prípadnú vymáhateľnosť pohľadávky, keďže postačuje, ak je akýmkoľvek veriteľom začatý súdny spor bez potreby ďalšieho zisťovania dôvodnosti v spore uplatnenej pohľadávky, prislúchalo právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 19. 12. 2017.

7. Výzvou na úhradu záväzku zo dňa 25. 01. 2018 žalovaná upozornila žalobcu, že neuhradil pätnásť splátok úveru splatných v období od 19. 11. 2016, pričom eviduje nezaplatenú pohľadávku vo výške 6 195,45 eura. Za základe uvedeného vyzvala žalobcu, aby v lehote najneskôr piatich dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy uhradil dlžnú sumu na inkasný účet žalobcu IBAN: I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a naďalej pokračoval v riadnej úhrade splátok úveru. Zároveň ho upozornila, že ak v päťdňovej lehote dlžnú sumu neuhradí, banka bude požadovať zaplatenie celého zostatku úveru spolu s príslušenstvom aj pred časom dohodnutým v zmluve o úvere.

8. V odpovedi na výzvu na úhradu záväzku zo dňa 16. 02. 2018 žalobca nepoprel, že splátky úveru v uvedenom rozsahu neuhradil, avšak nesúhlasil s tvrdením, že je v omeškaní z dôvodu, že bol po celú dobu pripravený úver riadne splácať, ale banka riadne ponúknuté plnenie neprijala. Zároveň požiadal, aby dlžné splátky úveru spolu s úrokom boli rozložené do budúcich splátok, a to na celé zvyšné obdobie platnosti úverovej zmluvy. Nakoľko splátky nemohol uhrádzať spôsobom, ktorým ich obvykle uhrádzal, úroky z omeškania odmietol uhradiť.

9. Vo vyjadrení zo dňa 22. 02. 2018 žalovaná poukázala na to, že podľa čl. III bod 9 Zmluvy o úvere bol dohodnutý spôsob splácania v platobný deň inkasom z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „inkasný účet“). Tento zmluvne dohodnutý spôsob splácania bol žalovanou plne rešpektovaný a dodržiavaný, splátky boli inkasované z inkasného účtu v zmysle zmluvy o úvere. Zároveň poukázala na povinnosť žalobcu mať dostatočne vysoký zostatok peňažných prostriedkov na zaplatenie splátky. Nakoľko dňa 12. 05. 2016 došlo k blokácii prostriedkov na inkasnom účte v dôsledku exekučného konania, nebolo možné pokračovať v splácaní úveru zmluvne dohodnutým spôsobom. Žalovaná zároveň uviedla, že potom, ako súd rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 11. 2017, sp. zn. 10Csp/77/2016 určil, že žalovaná nemá právo na predčasné splatenie úveru, výzvou zo dňa 25. 01. 2018 poskytla ďalšiu dodatočnú lehotu na splnenie záväzkov zo zmluvy, pričom medzičasom nastala splatnosť ďalších dvoch splátok úveru, ktoré neboli ani len čiastočne uhradené. Žalovaná opätovne upozornila žalobcu, že je v omeškaní s úhradou šiestich splátok v celkovej výške 6 622,99 eura, ktoré ho vyzvala zaplatiť v lehote do piatich dní, inak pristúpi k mimoriadnej splatnosti úveru. Uviedla, aby dlžnú sumu uhradil na inkasný účet.

10. Oznámením zo dňa 10. 05. 2018 žalovaná oznámila žalobcovi, že dôjde k predčasnej splatnosti úveru, nakoľko žalobca neuhradil osemnásť splátok splatných od 19. 11. 2016. Z oznámenia vyplýva, že žalovaná vyhlási mimoriadnu splatnosť celého zostatku k 21. 05. 2018, pričom zostatok celého úveru k tomuto dátumu nepresiahne sumu 60 798,53 eura. Zároveň uviedla, že žalobca môže zabrániť vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ak do jej vyhlásenia uhradí splatný záväzok zo zmluvy o úvere.

11. Oznámením zo dňa 05. 06. 2018 žalovaná oznámila žalobcovi začiatok výkonu záložného práva.

12. Žalobou po pripustení jej zmeny na pojednávaní dňa 22. 10. 2019 sa žalobca domáhal určenia, že žalovaná nemá právo na predčasné splatenie úveru. Súd konštatuje, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, lebo bez takéhoto určenia je jeho právne postavenie neisté v tom zmysle, že je potrebné ustáliť, či žalovaná má právo požadovať zaplatenie celého zostatku nesplateného úveru a tým pádom aj právo na výkon záložného práva, alebo má právo na zaplatenie už splatných splátok.

13. Súd na základe vykonaného dokazovania žalobe vyhovel, lebo bola preukázaná jej dôvodnosť. Žalovaná už v minulosti oznámila listom zo dňa 06. 09. 2016, že nakoľko pretrváva exekučné konanie na majetok žalobcu, čo je dôvod mimoriadnej splatnosti, využila svoje oprávnenie požadovať zaplatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom, čím sa tento stane predčasne splatným dňa 09. 06. 2016. Žalovaná svoje oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru odvodzovala z čl. 9 bod 2 písm. d) bod 2 Obchodných podmienok, podľa ktorého dôvodom mimoriadnej splatnosti úveru, na základe ktorého sa istina úveru s príslušenstvom stávajú splatné oznámením banky dlžníkovi je nepriaznivý stav právnych, majetkových pomerov na strane dlžníka a to ak proti dlžníkovi je akýmkoľvek jeho veriteľom

začatý súdny spor alebo podobné konanie o zaplatenie zmluvného alebo mimozmluvného záväzku v sume, ktorej jednorazové zaplatenie ohrozuje plnenie záväzku dlžníka voči banke alebo ak existuje exekučný titul zaväzujúci dlžníka na takúto sumu alebo bol proti dlžníkovi podaný návrh na začatie exekúcie na vymoženie takejto pohľadávky, alebo ak bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka alebo návrh na reštrukturalizáciu alebo ak existujú podmienky na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Následne žalovaná oznámila žalobcovi začatie výkonu záložného práva, proti čomu sa žalobca bránil žalobou v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10Csp/77/2016. Potom, ako súd v tejto veci rozhodol s právoplatnosťou k 19. 12. 2017, že žalovaná nemá právo na predčasné splatenie úveru na základe oznámenia zo dňa 06. 09. 2016, žalovaná výzvou zo dňa 25. 01. 2018 vyzvala žalobcu na zaplatenie 15. splatných splátok vo výške 6 195,45 eura v lehote 5 dní na inkasný účet. Mala pritom nepochybne vedomosť, že žalobca nemá reálnu možnosť plniť na inkasný účet, lebo na tento sa vzťahoval exekučný príkaz vydaný súdnym exekútorom JUDr. Vladimírom Sucháčekom, ktorý už v upovedomení o začatí exekúcie sp. zn. EX 285/16 zo dňa 06. 05. 2016 vyčíslil nárok oprávnenej - žalovanej v sume 115 285,26 eura. Aj po žiadosti žalobcu žalovaná trvala na úhrade dlžných splátok v zmluve dohodnutým spôsobom, to znamená na inkasný účet, čím žalobcovi prakticky znemožnila odvrátiť hrozbu mimoriadnej splatnosti úveru. Na jednej strane, je pravdou, že pokiaľ ide o spôsob splácania, tento bol zmluvne dohodnutý v čl. III. bod 9 zmluvy o úvere, na druhej strane, zmluvným stranám nič nebránilo uzatvoriť dodatok k zmluve, aby sa dosiahol právny následok uzatvorenej zmluvy, to znamená riadne splácanie nesporne získaného úveru žalobcom. Z konania žalovanej, tak z vecnej ako aj časovej súvislosti, je však zrejmé, že nemala žiadny záujem na tom, aby žalobca ako dlžník z úverovej zmluvy plnil. Všetko nasvedčuje tomu, že jediným jej zámerom bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru za účelom následného začatia výkonu záložného práva. Nepriamo to preukazuje aj to, že potom ako žalobca pred otvorením pojednávania deklaroval záujem zaplatiť celý zostatok úveru, za ktorým účelom súd odročil pojednávanie na možnosť uzatvorenia dohody strán sporu, k takejto dohode nedošlo, čo bolo odôvodnené tým, že žalovaná požadovala aj zaplatenie časti pohľadávky, ktorá je predmetom spomínanej exekúcie. Tento prístup žalovanej ako banky je síce racionálny, avšak z pohľadu práva neprípustný, lebo súd už právoplatne konštatoval, že v dôsledku vykonávania inej exekúcie, nie je možné zosplatiť úver. Tým, že neumožnila žalobcovi zaplatiť splatné splátky na iný účet ako ten, ktorý bol exekvovaný, resp. iným spôsobom, prakticky docielila ten istý právny stav, na základe ktorého skôr zosplatiť úver ku dňu 09. 06. 2016 na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Inak povedané, z dôvodu vykonávania exekúcie na majetok žalobcu pre inú pohľadávku žalovanej, zosplatiť predmetný úver. Žalovaná si svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka síce splnila, avšak išlo len o formálny postup, zjavne bez skutočnej vôle prijať plnenie. Nakoľko opakovane vyzývala žalobcu na plnenie na inkasný účet, ktorý bol blokovaný exekúciou, k inému konštatovaniu ani nemožno dospieť. Pre veriteľa by malo byť prvoradé, aby dlžník plnil svoj dlh, preto je pre súd nepochopiteľný taký postup, keď žalovaná odmietne plnenie iným spôsobom, v danom prípade poštovými poukážkami, s poukazom na technické a administratívne problémy. Veriteľ je v omeškaní ak neprijme riadne ponúknuté plnenie alebo neposkytne v čase plnenia súčinnosť. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že žalovaná neposkytla žalobcovi žiadnu súčinnosť pri plnení, naopak opakovane trvala na nereálnom spôsobe uhradenia dlžných splátok, čím sa dostala ako veriteľ do omeškania, v dôsledku čoho jej nemohlo vzniknúť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Súd preto žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne o výške náhrady trov konania súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.